
KłECKO, st. 14, 20, 24, 25, 27, 3, gm.
loco, woj. poznańskie, AZP 48-32/79,
6, 82, 83, 5,78

Informator Archeologiczny : badania 32, 173

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Materiały zabytkowe przechowywane są w Instytucie Archeologii i Etnologii UMK w Toruniu. Badania powinny być kontynuowane.

Klonówka, st. 7, gm. Starogard Gdański, woj. gdańskie, AZP 19-44/6 - patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

KŁECKO, st. 14, 20, 24, 25, 27, 3, gm. *loco*, woj. poznańskie, AZP 48-32/79, 6, 82, 83, 5,78

- osada wczesnośredniowieczna
- miasto i dwory z późnego średniowiecza i nowożytności

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Czesława Strzyżewskiego. Finansowane przez Urząd Gminy Kłecko. Pierwszy sezon badań.

Podczas nadzoru budowy kolektora kanalizacyjnego w północnej części KłECKA zlustrowano 2,094 km wykopów, w większości których były widoczne warstwy kulturowe. Odkryto również 19 obiektów, które fragmentarycznie wyeksplorowano.

W północno-zachodniej partii tego terenu, bezpośrednio na południe od Małej Welny, za którą jest grodzisko wczesnośredniowieczne, występuje warstwa osadnicza z ceramiką z X/XI w. Odslonięte tam spąg chaty z dużą ilością odpadów produkcyjnych drewna (st.14). Podobnie datowane ułamki naczyń znaleziono na wschód od tego miejsca między brzegiem Jeziora KłECKIEGO a ul. Majdany (st. 20). W wykopie przy tej ulicy przecięto jamę (chatę?) z XI w. oraz 4 jamy (1 chatę?) późnośredniowieczne i nowożytną. Stwierdzono, że droga była od wieków utwardzana faszyną oraz brukami kamiennymi ułożonymi na różnych poziomach. Na skraju stoku północno-wschodniego wzgórza z miastem lokacyjnym odkryto (bezpośrednio przy obecnym budynku probostwa) zawalisko budowli z piwniczkami oraz jamę z ceramiką z połowy XIII w., jak również materiał (w tym cegły) z XV-XVII w. Po zachodniej stronie posesji z kościołem parafialnym przy ul. Kościelnej natrafiono na rumowisko budowli z piwnicą z XVI w. Nieco dalej od niej przy ul. Kościuszki i Kościelnej oraz przy narożniku Rynku (obecnie Placu Powstańców Wielkopolskich) wystąpiły belki i kłody ułożone poziomo i pionowo, a także fragment podłogi drewnianej. W dolnych warstwach znajdowały się duże ilości odpadów skóry i drewna oraz faszyna i bruki kamienne dawnych ulic. Ich obecny poziom jest 2 - 2,5 m powyżej humusu pierwotnego. W wykopie założonym od Rynku wzdłuż ogrodzenia kościelnego były resztki szkieletów ludzkich z cmentarza parafialnego oraz ceramika i kawałki cegieł gotyckich. Na dalszym odcinku ul. Kościelnej odsłonięto różne poziomy bruków kamiennych i faszyny, jak również ślady po dwóch budynkach z XV i XVI w.

Po zachodniej stronie Rynku, na zboczu wschodnim Jeziora Wilkowyjskiego - w jego partii północnej, występuje warstwa wczesnośredniowieczna. Odkryto tutaj także jamę oraz zawalisko budowli z piwnicą (st. 25). Znaleziono tam przedmioty żelazne, odpady i zużle z warsztatu kowalskiego. Na południe od nich były resztki obiektu lub warstwy kulturowej. Natomiast w ogrodzie narożnikowej posesji Rynku (st. 3) przecięto piwnice dwóch dworów z XV/XVI w, i z XVI - XVII w. W starszym obiekcie prócz ceramiki były ułamki kafli płytowych, w tym część kafla z herbem Ogończyk, a w rumowisku młodszym wystąpiły fragmenty kafli miskowych i płytowych.

Oprócz ceramiki i kafli znaleziono w KłECKU części dachówek, płytki posadzkowej, kawałki szkła oraz misy, podstawki i pałki z drewna, jak również noże, klucz, kabłąk, sztabę, zawiasy i gwoździe żelazne, głównie z XV-XVII w., przy nikłych śladach osadnictwa z XVIII w.

Materiały źródłowe zostały przekazane do Muzeum Początków Państwa Polskiego w Gnieźnie. Badania będą kontynuowane.

KOPRZYWNICA, st. 111, gm. *loco*, woj. świętokrzyskie, AZP 91-72/318

- zespół klasztorny cystersów (od poł. XII w.)

Weryfikacyjno-rozpoznawcze badania, przeprowadzone we wrześniu i październiku przez mgr. mgr. Edmunda Mitrusa i Jacka Serafinowicza (Regionalny Ośrodek Studiów i Ochrony Krajobrazu w Lublinie). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 32 m².